

Yanlış Seçimlerim Doğru Sonuçlarım

– F.Ç.Kabadayı · 07 Haziran 2016

İğdır'ın Doğu Beyazıt ilçesine gitmek üzere Sabahat Hanımla yola çıkmıştık. Yarım saatlik ilçeye turist havasında gidiyoruz. Başımızda şapkalarımız, cebimizde paramız, gözlerimizde ışıltı ve dudaklarımızla özgürlüğün de verdiği gülümsemeler...

Dolmuş şoförüne bile kurulduğumuz ön koltukta ahkâm keserek kafamızdaki kırk tilkiyi ardımızda bırakıp yol alıyoruz. Doğu Beyazıt hediyelik eşya da bir numaradır. Hele de bayanlar için... Dolaşım bir şeyler yiyip içtikten sonra takı dükkânlarından alışverişim, abartışım ve gözümün doyuşu bittikten sonra tek cins yüklü miktarda bir alışveriş yapıyorum. Kötü alışkanlığı olmak zor... Kayserilinin yüz karası olan ben aldığım mala bakmadan poşete koyup ayrılıyoruz başka mekânlara.

Bütün Doğu Beyazıt'ın tanıdığı bir dolandırıcıdan alışveriş yaptığımı öğrendikten sonra günün sonraki kısmını da bunun gereksiz mücadelesiyle harcayarak tüketiyoruz. Tilki lakaplı bir esnaf... Çok can yakmış evvelinde... Benimle mücadele eden canım arkadaşım olmasa buna bile cesaretim yok. O iyi ki var.

Ben genellikle yanlış seçim yaparım.

Hayat dediğiniz nedir ki?

Bazen "Bu mu sahiden?" diye biten cümlenin sebebi...

Bazen de tam da o olduğunu zannettiğimiz mesele...

Nasıl bir şey anlamak zor...

Çok güvendiğiniz şahsın gerçek kimliğinin ortaya çıkması ya da en kötü karar bile kararsızlıktan iyidir diyerek atıldığınız riskler... Yaşadığınız duygu, aileden başka güvenecek kimse olmadığından emin olduğunuz halde Bakkal Rüstem'in gazına gelip bütün servetinizi borsada kaybetmeniz, sevdiğiniz adamın deli gibi aşık olduğu biri olduğunu ya da doktorunuzun sahte diplomalı olduğunu öğrenmeniz, erkek çocuğu sahibi olacağınızı söyleyip dokuz ay sonra kucağınıza bir kız çocuğu bırakmaları gibi bir şey işte...

İnsana en büyük kötülüğü yine kendisi yapıyor. Yazık ki bunu öğrendiğimde kırk yaşlarındaydım.

Duygusal Zekâ kitabını okumuşsunuzdur. Hani zeki insanların doğru mertebede olmadığını hepimiz biliriz ya; ya da koltukta oturanın o koltuğu hiç de hak etmediğini. Bizim duygusal zekâmız fazlaydı galiba. İşimize duygularımızı kattık. Ya da iş birliği yaptığımız kişiler sadece kendi menfaatlerini düşündü.

Şöyle geriye dönüp baktığımda başarısızlığımın temel kaynağının emeklerimi ziyan eden yanlış seçimler olduğunu söyleyebilirim. Hep en doğrusu o olduğunu zannettiğim ve iş içten geçtikten sonra fark

ettiğim seçimler... Özellikle iş ve maddi açılardan seçimlerim hep yanlış, sonuçları da seçime göre doğrudu. Kader demek ki.

Kurduğumuz hayalin gerçekçi olması ne kadar muhtemelse olmaması da o kadar kesin. " Vardır bir hayır" cümlesiyle teselli bulduk çoğu zaman. Var olduğunu da gördük yaşadık şükürler olsun.

Siz de yaşamış olmalısınız;

Dost bildiğinizin düşman çıkması, alfabenin ilk harfini bilen size son harfini öğretmeye kalkması, kendini olduğundan farklı göstermesi, kaş yapayım derken göz çıkarması, su uzatacakken zehir sunması... Kalp kırmamak için sustuğunuz birçok kişinin sizde açık araması... Destek olduğunuz kişinin yersiz kıskançlığı ile size zarar vermesi. Hatır için yediğiniz tavuğun GDO'lu çıkması, lafa nerden başlayacağını bilmeyenleri bile adam yerine koyup dinleme inceliği göstermenizi anlamayacak kadar cahil çıkması... En kötüsü de bu belki de. Herkesin kendini çok biliyor zannetmesi.

Hayat Nasıl bir şey anlamak zor...

Geçip gittiğindeki pişmanlıklarımız yaptıklarımıza mı yapamadıklarımıza mı yapmak isteyip de engel oluduklarımıza mı olacak?

Başarısızlığımın sebebi yanlış seçimlerim oldu ve tabi ki sonuçlar doğrudu.

Hayat mı bana yanlış yaptı ben mi ona suç kimin hiç bilemedim. Ama benim umutlarım hep doğru yöndeydi.

Rabbim, cümlemize hayırlı kararlar almayı nasip etsin...